

ριψε τὴν πρότασιν, προτιμήσας νὰ ἦναι ἀπλοῦς κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου,

Κατὰ τὴν ἀνάβασιν τῆς Μαρίας εἰς τὸν θρόνον ἐφύγην ἐκ τῆς Σκωτίας καὶ μετέβη εἰς τὴν Γενεύην, ὅπου ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ταρχὰς τῆς Φραγκφόρτης, κατόπιν δὲ ἐγένετο ποιμὴν (ιερεὺς) μικρὰς τινος Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του εἰς τὴν Γενεύην ἐνήχθη ἐνώπιον δικαστηρίου συνισταμένου ἐκ κληρικῶν καὶ κατεδικάσθη εἰς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον ὡς αἰρετικός, ἡ δὲ ἀπόφασις αὕτη ἐξετελέσθη ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος αὐτοῦ, ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντος ! Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἔγραψε τὴν περίφημον ἀπολογία του.

Μετὰ ταῦτα προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν Σκώτων Διαμαρτυρομένων νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ ἐργασθῇ ὡς κήρυξ εἰς τὴν πατρίδα του, ἐπανήλθεν εἰς τὴν Σκωτίας καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν πόλιν Ἀθήν, μετὰ μικροῦ δὲ μετώκησεν εἰς Ἐδιμβούργον καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας Μαρίας τῆς βασιλίσσης τῶν Σκώτων ὁ Νόξ διεδραμάτισε σπουδαιότατον πρόσωπον ἐξασκήσας μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν τύχην τῆς πατρίδος του, κατηγορηθεὶς δὲ ἅπαξ διὰ προδοσίαν ἠθωώθη κατὰ πλειοψηφίαν πρὸς μερίστην λύπην τῆς βασιλίσσης, ἡ ὁποία ἐπεθύμει τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀφοῦ διὰ παντοίων μέσων δὲν ἠδυνήθη νὰ προσελκύσῃ αὐτὸν εἰς τὸ μέρος τῆς καὶ εἰς τὰ σχέδιά της.

Ὁ Νόξ διεκρίνετο μᾶλλον διὰ τὴν ἐνγλωττίαν καὶ τὸ θάρος του παρὰ διὰ τὴν κρίσιν του, ἐτίμων δὲ καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οὐ μόνον οἱ συμπολίται του, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς τὴν Ἑπειρωτικὴν Εὐρώπην Διαμαρτυρόμενοι, καὶ τώρα δὲ μετὰ παρέλευσιν τοσούτων αἰώνων ἡ μνήμη τοῦ Νόξ εἵναισε βασιτὴ κατ' ὅλην τὴν Σκωτίαν.

Ὁ Νόξ ἀπέθανε περικυκλωμένος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν φίλων του, πλήρης πίστεως καὶ ἐλπίδος εἰς τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ Κύριον καὶ Σωτῆρα, χαίρων ὅτι ἐμελλε νὰ ἴδῃ αὐτὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

— Τεσσαράκοντα ἄνθρωποι εἶναι ἐνησχολούμενοι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς σκέπης τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κατοικοῦν πάντοτε ἐκεῖ ἐπάνω καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγεννήθησαν ἐκεῖ ! Καλοῦνται Ἅγιοι Πετρινοί !

— Ὅπου εἰσέλθῃ ὑπερηφάνεια, εἰσέρχεται καὶ καταισχύνῃ. Ἡ δὲ σοφία εἶναι μετὰ τῶν ταπεινῶν (Παροιμ. ια. 2.)

Ἡ φιλόστοργος κόρη.

Ἡ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣ ΚΟΡΗ.

Εἰς τὸν ἔμμορφόν της κῆπον ἡ μικροῦλα Ἀριστέα Ἐκατέθηκε μὴ μὲρα μὲ τραγούδια μὲ χαρὰ Πιταχτὴ ἄν τὸ πουλάκι, ἄν τὸν ἄγγελον ὠραία Ἄν λουλοῦδι μυρωδάτη, ἄν λουλοῦδι δροσερά.

Ἐτρεχε ἄν πεταλοῦδα ἄν τ' ἄνθος τοῦτο καὶ εἰς ἔκεινο Καὶ ἐμοίραζεν εἰς διὰ χίλια χάδια καὶ φιλήματα Ἐκοπτ' ἄν ἐδῶ τὸ ῥόδο ἄν ἐκεῖ τὸν ἄσπρον κρίνον, Καὶ ἔσταμάτησε τὸ βῆμα ἄν ἀνθισμένη πασχαλιά.

Ἐκοψε μεγάλο κλώνο κ' ἐλαφρὰ χαμογελάει
Γιατὶ ὅλη ἀπὸ ἄνθη ἐσκεπάσθη ἡ τρελλή.
Τί τὰ θέλει τόσα, ποῦ σ' τὰ χέρια της κρατάει;
Κάποιο σχέδιο θὰ κρύπτῃ σ' τὴ μικρὴ της κεφαλὴ.

Ἐπειδὴ γνωρίζει, ὅτ' εἶσθε ὅλα φρόνιμα παιδάκια
Θὰ σὰς πῶ τῆς Ἀριστέας τὸ μεγάλο μυστικόν.
Θὰ σὰς μάθω τὰ ἄθωα καὶ γλυκὰ της παιγνιδάκια,
Καὶ θὰ ὀῖτε πόσο εἶνε κοριτσάκι γνωστικόν.

Ἀῦριο... χαρὰ μεγάλη... ἡ μαμὰ της ἑορτάζει
Ἡ μαμὰ ποῦ τὴν λατρεῖ, ἡ μαμὰ της ἡ καλὴ.
Δι' αὐτὴν ἡ Ἀριστέα τ' ἄνθη ταῦτα ἐτοιμάζει
Θέλει, θέλει νὰ τῆς δείξῃ πῶς τὴν ἀγαπᾷ πολὺ.

Λέπει τώρα ἡ μαμὰ της πλὴν τὸ σπίτι 'στολισμένο
Στὴν ἐπιστροφὴ της θὰ ἔβρῃ ἀπὸ ἄνθη δροσερά,
Καὶ τὸ χέρι θὰ γνωρίσῃ, τὸ χρυσόν, τ' ἀγαπημένο
Ποῦ ἐφρόντισε δι' ὅλα μὲ στοργὴ καὶ μὲ χαρὰ.

Στὴν εἰκόνα της τὸ βλέμμα πλὴν ἂν τύχῃ καὶ γυρίσῃ
Καὶ τὴν ὄψι στεφανωμένη μὲ ὠραία πασχαλιά,
Στὴν καρδίᾳ τῇ μητρικῇ της ἡ χαρὰ θὰ πλημμυρίσῃ
Καὶ τὴν κόρη της θὰ σφίξῃ σ' τὴ θερμῇ της ἀγκαλιά.

Ἀθήναι 11 Ἰουρίου 1889.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ.

ΧΕΛΩΝΗ ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ.

Εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Κονεκτικούτης πλησίον τοῦ δυτικοῦ ποταμοῦ εὐρέθη χελώνη δικέφαλος. Ἡ χελώνη αὕτη ἔχει ἓν μόνον σῶμα, τέσσαρας πόδας καὶ μίαν οὐράν, ἀλλὰ δύο λαιμούς καὶ δύο κεφαλὰς.

Τὸ περιέργον μὲ τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι ὅτι ἐκάστη κεφαλὴ φαίνεται ὅτι ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως τῆς ἄλλης, ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τῆς ἄλλης, διότι ὁσάκις τῆς ρίπτεται τεμάχιον κρέατος ἡ ἄλλης τινὸς τροφῆς εἰς μικράν ποσότητα, ἐκάστη τῶν κεφαλῶν προσπαθεῖ νὰ πάρῃ ὁλόκληρον τὸ τεμάχιον, καὶ τότε συγκροτεῖται ἀληθὴς πάλη, ἕως οὗ ἡ μία τατορθῶσιν νὰ τὸ πάρῃ ὁλόκληρον, ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὸ ξεσχίσῃ εἰς δύο καὶ ἐκάστη νὰ λάβῃ τὸ τεμάχιόν της!

Ἐνίοτε ἡ μία κεφαλὴ προσβάλλει τὴν ἄλλην ὑποθέτουσα ὅτι εἶναι ξένη, καὶ τότε ἡ προσβαλλομένη ἀποσύρεται ἐντὸς τοῦ κελύφους.

Ἡ ἀσύμφωνος ἐνέργεια τῶν κεφαλῶν παρατηρεῖται εἰς τὰς κινήσεις τῶν ποδῶν. Κοινῶς αἱ χελῶναι ἐκτείνουναι πρῶτον τὸν ἓνα ἐκ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, καὶ ἔπειτα τὸν ἓνα ἐκ τῶν ὀπισθίων, τὸν εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν τοῦ σώματος. Ἡ δικέφαλος ὅμως αὕτη χελώνη κινεῖ καὶ τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας διὰ μιᾶς, καὶ τότε

ἀναγκάζεται νὰ σύρῃ τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐμπροσθεν, ἔπειτα κινεῖ τοὺς δύο ὀπισθίους πόδας ὁμοῦ καὶ ὥθει ἐκ νέου τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐμπρός, διδούσα τοιουτοτρόπως εἰς τὰς κινήσεις της ἀδέξιον καὶ ἄσχημον βάδισμα.

Τὴν δυσκολίαν ταύτην αἰσθάνεται, ὡς φαίνεται καὶ αὕτη, καὶ προσπαθεῖ διὰ τῆς ἀσκήσεως νὰ τὴν διορθώσῃ. Ἡ πεῖρα προσέτι ἐδίδαξε τὸ ζῶον τοῦτο ὅτι ὅταν ἡ μία κεφαλὴ κοιμάται, ἡ δὲ ἄλλη διάθεσιν νὰ περιπατήσῃ ἡ ἄλλη ν' ἀναμένῃ ἕως οὗ ἡ σύντροφός της ἐξυπνήσῃ καὶ τῆς ἐλθῇ ἢ ὀρεξίς νὰ κινήθῃ—διότι, ἐδοκίμασε πολλάκις νὰ κινήθῃ χωρὶς τῆς βοηθείας τῆς ἄλλης, καὶ εὗρε τοῦτο πολὺ δύσκολον, διντι δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κινήσῃ παρὰ μόνον τοὺς πόδας, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸ πλάγι τῆς, καὶ τῆς εἶναι δύσκολον νὰ σύρῃ ὁλόκληρον τὸ σῶμα μὲ μόνον ἓνα ἐμπροσθίον καὶ ἓνα ὀπίσθιον πόδα.

Εἶναι περιέργον ἅμα δὲ καὶ θαυμαστὸν νὰ βλέπῃ τις δύο κεφαλὰς κειμένας τόσον πλησίον ἀλλήλας καὶ ὅμως ἐχούσας διαφορετικὰς διαθέσεις. Ἡ ἀριστερὰ κεφαλὴ συνήθως δεικνύεται φοφοδὲς καὶ εὐρέεθιστος, ἐξιππαζομένη ἀπὸ τὴν πλησίον καὶ αὐτῆς τῆς μυίγας, ἡ ἀριστερὰ ἀπεναντίας εἶναι τολμηρὰ, καὶ ἐνεργητικὴ.

Κατὰ πόσον τὰ ὄργανα τῆς πέψεως, τῆς ἀναπνοῆς, τῆς κυκλοφορίας τοῦ σώματος καὶ τὸ νευρικὸν σύστημα εἰναιῖνωμένα δὲν γνωρίζομεν, ὡς φαίνεσθαι ἡ χελώνη αὕτη ἔχει ἓνα μόνον στόμαχον, μὲ αὐτὸν δὲ ἐννοῦνται οἱ δύο οἰσοφάγοι της. Τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα φαίνεται προσέτι ὅτι εἶναι κοινὰ ἀλλὰ που αἱ δύο τραχεῖαι ἀρτηρίαι, αἱ ὁποῖαι κατέρχονται ἀπὸ τοὺς δύο λαιμούς, ἐνόνονται εἰς ἓνα δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι καὶ πιθανὸν δὲν θὰ ἐξακριβώθῃ ἕως οὗ ἡ ἀποθάνῃ τὸ ζῶον, ἢ σφαγῇ καὶ ἀναταμῇ. Ὡς πρὸς τὸ νευρικὸν σύστημα ἐκ τῶν κινήσεων τῶν δύο κεφαλῶν γίνεται καταφανές, ὅτι πρέπει νὰ ἦναι δύο κέντρα νευρικοῦ συστήματος, δύο ἐγκέφαλοι ἐνεργοῦντες ἀνεξαρτήτως ἀλλήλων, διὰ τοῦτο καὶ ἐλλείπει παντελῶς ἡ συνεργασία.

Ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως εὐρέθη ὅτι ἕκαστος λαίμὸς ἔχει ὁλόκληρον τὸν ἀριθμὸν τῶν σπονδύλων, οἵτινες ὑπάρχουν εἰς τὸν λαίμὸν τῶν χελωνῶν ἐν γένει. Καὶ εἰς τὸ κέλιφος δὲν παρατηρεῖται οὐσιώδης διαφορὰ. Ἡ χελώνη αὕτη ὄχι μόνον ζῇ, ἀλλὰ καὶ αὐξάνει, καὶ ἴσως οἱ φυσιολόγοι καὶ ἀνατόμοι θὰ περιμείνωσιν ἀκόμη πολὺ ἕως οὗ διὰ τοῦ θανάτου δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνατάμουν τὸ ζῶον καὶ ἀνεύρουν τὰς παρὰ φύσιν μεταβολὰς εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς. Ἐν τῇ μεταξύ ἀνάγκη ὑπομονῆς.